

pr. Indvaaner, medens Landkommunerne i samme Tidsrum have uddelt 1,598,248 Kr. eller 1 Kr. 6 Ø. pr. Indvaaner. Landkommunernes fri Fattiggasser have altsaa i Forhold til Folketallet uddelt dobbelt saa store Pengesummer som Købstæderne. I de samme 5 Aar har for Landets Fattiggassers Vedkommende det direkte Tilskud beløbet sig til 70 Ø. pr. Indvaaner, medens det i Byerne kun har været 16 Ø. De fri Fattiggasser paa Landet have med andre Ord modtaget et i Forhold til Indbyggertallet 5 Gange saa stort kommunalt Tilskud som Købstædernes fri Fattiggasser. Og blandt de 74 fri Fattiggasser have de 32 aldrig modtaget noget kommunalt Tilskud, deraf de 23 paa Øerne og de 9 i Jylland, og af de resterende 42 have kun de 28 regelmæssigt Tilskud hvert Aar, medens de sidste 14 kun enkelte Aar have faaet det. Det vil heraf ses, at der er mange Købstæder, hvor man slet ikke giver noget Tilskud, og vedtages dette, eller — som jeg vil haabe — et videre gaaende Forslag om Statstilskud, haaber jeg, det vil bringe Vælgerne, og navnlig Arbejder-vælgerne i de paagældende Kommuner til at møde op for at gøre de fri Fattiggasser til den Institution, de bør være i vor offentlige og frivillige Fattigpleje. Men atter her gælder det, at har Højre i Rigsdagen modsat sig sociale Fremskridt og blandt andet modsat sig Statstilskud til de fri Fattiggasser, har det kommunale Højre gjort det samme, thi Grunden til de fri Fattiggassers vanskelige Stilling i vore Købstæder er den, at Højre, hvor det har været eneraadende, og saa længe det har været eneraadende, ikke har bekymret sig om denne Side af den fri Fattigpleje. Jeg er derfor uenig med den ærede Ordfører, naar han i denne Sag har villet lade Højre faa Andel i Æren for den Virksomhed, der er udfoldet af de fri Fattiggasser. I de senere Aar har Stillingen været den, at Socialdemokraterne for Købstædernes Vedkommende have gjort et stort Arbejde og praktisk have opnaaet at faa Beløbene til de fri Fattiggasser betydeligt forhøjede.

Jeg havde gerne set, at man samtidig med at fremkomme med Forslaget om Statstilskud til de fri Fattiggasser var kommen ind paa at ændre den Titel, „de fri Fattiggasser“, til fri Hjælpekasser eller noget lignende, og jeg havde ogsaa gerne set, at man havde foretaget nogle Ændringer med Hensyn til de Bestemmelser, der gælde for de fri Fattiggasser, eller at

man havde fastslaaet bestemt, at ingen fri Fattiggasse kan nægte at yde Hjælp til trængende, blot fordi de ikke ere forsørgelsesberettigede i den paagældende Kommune. Jeg tillader mig ved denne Lejlighed at spørge den højtærede Indenrigsminister, om de fri Fattiggasser have Ret til at nægte trængende Hjælp, blot fordi de ikke have Forsørgelsesret i Kommunen. Saa vidt jeg ved, have de ikke Ret dertil, og der foreligger en ministeriel Skrivelse i saa Henseende, men det vilde have en ikke ringe Betydning for de fri Fattiggassers Virksomhed, navnlig i Byerne, om det maatte blive slaaet fast, at man ikke maa afvise trængende, blot fordi de ikke have opholdt sig 5 Aar i en Kommune. Jeg kender adskillige saadanne Eksempler paa, at Højre, hvor det staar for Styret af de fri Fattiggasser, har nægtet en saadan Hjælp, der vilde have bevirket, at vedkommende vilde have været reddet alle Dage fra det offentlige Fattigvæsen.

Jeg haaber, at Resultatet af Behandlingen af dette Lovforslag vil blive, at man indser, at det for effektivt at komme de fattige til Hjælp derved, at man yder Statstilskud til de fri Fattiggasser, er nødvendigt at foreslaa bevilget et langt større Beløb af Statskassen, end der her er Tale om. Naar den ærede Ordfører mener, at der ikke er nogen særlig Fare for, at det andet Ting vil sætte sig herimod, men at Forholdet blot er det, at man fra Regeringens Side ikke synes om at stille videregaaende Krav, tror jeg, det vil være muligt for det store Venstre, som er repræsenteret i dette Ting, at sætte betydeligere Summer igennem end dem, der her er Tale om. Maa jeg i denne Forbindelse sige, at det skulde glæde mig, om det maatte gaa med dette Lovforslag, som det gik med et Lovforslag, der for nogen Tid siden forlod dette Ting. Der forelaa et Forslag om Udryddelse af Tuberkulose hos Kvæg og Svin. Da Udvalget fik dette Forslag til Behandling, blev det straks foreslaaet, at man skulde forhøje det Beløb, som hidtil var givet Landbrugere i Erstatning, naar de fik tuberkuløse Dyr nedslaaede. Man var fra alle Sider enig herom, Socialdemokraterne med, og den højtærede Landbrugsminister gav ogsaa sin Tilslutning til, at man forhøjede de Beløb, der hidtil have været ydede. Jeg vil haabe, man vil indtage samme Stilling til de fattige, som det Udvalg, der behandlede Kvæg-Tuberkulosen, indtog. Jeg vil haabe, Flertallet i det Udvalg, der faar med denne Sag at gøre, vil komme tilbage her til